

VIKTOR GJIKOLAJ

AMANET !

Mirgeeralb, 2017

Autor: Viktor Gjokolaj
Titulli: Amanet !

Redaktor: Dr. Sadik Bejko
Recensentë: Esat Ruka
Preng Maca

*Mundësuan
botimin:* Mark Margjini, Lado
Kostandin Gjokolaj

Piktor: Pjetër Marku

Art Grafik: Erald J.

Botues: Mirgeeralb

©: Autori, Viktor Gjokolaj

ISBN: 978-9928-07-495-9

Bardëve të gjakut tim !

NË VEND TË HYRJES

Mbasi mbarova të tetën klasë nuk më dhanë të drejtë të vazhdoja më tej shkollën. Më dhanë në dorë parmendën, këtë vegël të moçme të lavërtarit për të lavruar tokën e kooperativës... Më bënë më vonë bukëpjeksin e parë të fshatit tim. Nën atë qiell të hirtë të ëndrrës, pranë parmendës a magjes së brumit, një mik më ndodhej gjithherë njat. Ishte libri, ky visar i paçmuar i shpirtit njerëzor, me të cilin mbetem përjetësisht i dashuruar...

Pas dy vjetësh punë në kooperativën bujqësore të Kurbeshit, nga që kishte dhe mjaft nevojë, dikush u bë fjalëmirë (në çdo kohë ka njerëz të mire) dhe unë vashdova një shkollë dy vjeçare për ekonomist kontabël. E mbarova shkëqyeshëm, por nuk quhesh shkollë e mesme. Nuk mbahet mend sa pengesa kam pasur për të dhënë lëndët plotësuese. Studimet e larta, për gjuhë-letërsi, i kam kryer vonë, pas viteve '90-të.

Bartët e folkut mirditas dhe atij mbarëshqiptar, tradita e vyer e poezisë shqipe, është shkolla poetike që formoi tek unë atë ndërgjegje estetike, që t'i çmoj këto vlera e të mbështetem tek ato, në të gjithë krijimtarinë time. Korifejtë e kësaj tradite Fishta, Naimi, Çajupi, Lasgushi, De Rada, Serembe, Agolli, etj, në themel

të krijimtarisë poetike kanë frymën popullore, kumtin e thjeshtë e ndjesinë e thellë.

Sa u përket këngëve autoriale, që janë kënduar pa emrin e autorit, ka qenë ajo pjesë e krijimtarisë, që më ka dhënë kënaqësinë më të madhe. Kur ato janë pëlqyer nga spektatori e ndigjuesi i radios, ka qenë testi më i madh për mua. Një festë të vërtetë letrare kremtoja, kur ato botoheshin nga Instituti i Kulturës Popullore.

Përse këndoheshin pa emrin tim?...

- Dua të harroj edhe pse nuk mund t'i harroj të gjitha....

Marrë nga:

Gjon Marku, "Antologjia e mendimit të sotëm për Mirditën", 2009

V. Gjokolaj, "Zogjt duan qiell...", intervistë, fq. 583-584.

TEKSTE KËNGËSH

Prolog

FESTË LETRARE

Kur shpall se kam festë letrare,
S'kam dërguar roman për botim,
As në konkurset kombëtare
Nuk jam nderuar me çmim...

Një këngë shkruar kohë më parë,
Në mes fletësh, pa emrin tim
Vetëm, të mirët bashkëfshatarë
E njohin autorin e saj, anonim.

Se në skena festivalesh
E kanë kënduar me çifteli
Këngën e zemrës për një bijë tufanesh
Të zjarrtën këngë për Shqipëri

Në kullën e lartë të folklorit
Ajo mban firmën e popullit tim
Në rrjeshta, prushin e kraharorit
Kësisoj, qofsha, gjithmonë anonim!

SHTEGUT TË BJESHKËS

Shtegut të bjeshkës shkon belholla
Bardh' e kuq faqet si molla
Flokt' e gjatë ia prekin belin
Si ujëvarë që prek ylberin.

Refreni

Jo, s'kam pak me të pa me sy
Jo me ra, e më u çue me ty
Oj, e bukura ti.

Shtegut të malit vjen ngadalë
Si pëllumbesha përmbi valë
Seç më merr një mall i njetë
Rroj a s' rroj s'e di as vetë.

Ref.
Jo,....

Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh
E kënduan: Ermira Bodinaku, Kol Zefi e Mark Gjoka
Gjendet në fondin e TVSH, 1995

**NË KËTË JETË
S'KA MOSHË MERAKU**

Humoristike

Po del plaka në hajat
Del e shef kush po rropat
Me shkop në dorë po vjen një plak
Po i thotë plakës: eja pak!

U ndez plaka posi flaka:
Hik or plak, t'u preftë nafaka,
Se ta marr atë shkop prej dore
E të baj si t'më biesh n'ore.

Qeshi plaku: ha-ha-ha!
N'dorën tande paça ra,
Tjetër gja Zotit s'i due
Veç me ty me hokatue.

Fjalët vonojnë, ulet shamata
Kuvendojnë plaku e plaka,
Ç'ka tha plaka, e tha plaku
Në këtë jetë s'ka moshë merak.

1999

*Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh
E këndoi: Bardhok Deda në FFK, Gjirokastër, 2000
Gjendet në fondin e RTSH*

BRIGJEVE TË URAKËS

Brigjeve të Urakës, fryn veri i hollë
Përmbi flokë të vajzës, ra një lulemollë.

Zgjati dorën djali, lulen me ta hjekun
Pa ty gushëgostare, nuk jam gjallë as dekun.

Mos e merr atë lule, se ma kanë fal brigjet
Merre zemrën time, se për ty po digjet.

*Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh
E këndoi: trio, Tone Gjoka, Rina Suli, Alda Prendi,
në F F Kombëtar, Berat, 1995.*

*Kjo këngë është kënduar në disa aktivitete rajonale e kombëtare
në Shqipëri dhe në diasporë nga soliste e grupe të ndryshme
Gjendet në fondin e RTSH, 1995*

FALMI ZOT, EDHE DYSY

Falmi Zot edhe dy sy
E të çmallem tue t'pa ty,
At' rrem floku derdh mbi ballë
Gris tek gjoksi këmisha e bardhë,
Buzët pjeshkë me t'u shkri në gojë
Mandej deka të vijë kur të dojë.

Falmi Zot edhe dy sy
Veç të shoh vesh për nusni,
Në shpinë të kalit me duvak
Bardh si borë e kuq si flakë.
Si ylber thyer mbi lugje
Paj, s'ka dekë kush të merr nuse.

*Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh
Kënduar nga Bardhok Deda në F F Kombëtar, Gjirokastër 2004.
Gjendet në fondin e RTSH, 2004*

NË NJË MAL DY KEDHE VETËM

Motiv popullor mirditas

Në një mal, dy kedhe vetëm
Larg i paskan tretun-o.
Bajshin mriz për nën një lis,
Nën një lis, po bajshin mriz.
Larg i kishin tretun-o.

Tek një lis, në një korie
Ndjella njanën të më vije,
Ndjella njanën, e kobita,
Më l'shuen qentë e, dola e ika.
Larg i kishin tretun-o...

*Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh
E këndoi në F F Kombëtar të Beratit 1995, Tone Gjoka e grupi i
vajzve të ansamblit "Mirdita"
Gjendet në fondin e RTSH, 1995*

FRY, MOJ ERË E EUROPËS

Fry moj erë e Europës
Tretmi retë mos m'i le pezull,
Kush m'a ndau vllanë prej sofrës
S'e mbaj njerjë, në këtë fundshekull.

M'asht tha buza ballë kallkanit
M'ndave bukën, m'ndave pragon,
Fry, moj erë e Ballkanit,
Me Kosovën, s'ma ndan gjakun.

Refreni:

Lule t'bardha po çel toka,
Nëna tokë!
Po t'i sjell një tufë te sofa
Moj, Europë!
S'rroj pa vlla, me vllaun gjallë
E n'mes kufini.
Na mjeron ai gurë i randë
Mur'Berlini!

Lule t'bardha shpërthen toka,
 Nëna tokë!
 Shembe murin, që vet ngrite
 Moj, Europë.

Kush Shqipnisë i thuret nanë,
 Kujt Shqipnia i thotë djalë,
 Le t'a shembë, murin e zi
 Me trimni, me fjaln' e bardhë.

M'asht tha buza ball kallkanit
 M'ndave bukën, m'ndave pragun,
 Fry, moj erë e Ballkanit
 Me Kosovën, s'ma ndan gjakun.

Fry moj erë...

U shkrua me 1991 dhe u kompozua nga Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh. Herën e parë u këndua në Zvicër nga Kolë Zefi dhe grupi i përbërë nga Lirie Rasha, Prenë Beci, Mark Gjoka, Mark Nikolli. Në Festivalin Folklorik Kombëtar, Berat 1995, u këndua nga Kolë Zefi e Grupi i Burrave të Mirditës. Kënga u përzgjodh për koncertin me numra të zgjedhur të Festivalit Folklorik të Beratit, 1995. Gjetet në fondin e RTSH, 1995

NGA STAMBOLLI VJEN NJË LETËR

Nga Stambolli vjen një letër
Pyet Preng Biba kulln' e vjetër
-N'ato shkrepa, n'ato grigja
A ka lane dimni filiza,
A veç delet rrinë në mriza
Edhe hutat var në lisa?
Dheu em, ku m'ka le nana
Djep për trima e mriz për zana
Kanga e knueme mbi taborre
Ku shkëlqejnë kryqet mbi vorre,
Porta e Naltë dhe Europa
Ka hap gojn' me na nda copa

Tha Mirdita, kur knoj letrën
- Për at Krisht, që m'ka fal jetën,
Pasha benë, që i kam dhanë Zotit
S'i bje mohe Kastriotit.
Ka brof n'kam, Preng Marka Prenga:
-Sa t'na rrjedhë gjaku në rrema
Pushkë për shpi, shpi e flamur
Dheun e t'Parve, s'e lshojmë kurrë.

Për besëlidhje, kur shtrojmë sofrën
Kem' Çamrinë e kem' Kosovën,
Asht Labri e Hot e Grudë
Që s'e njohin fjalën "tutë"
Të gjith' një zot kemi mbi ne
Kur thërret gjaku për atdhe.

ASHT IM BIR

Agu i bardhë e grisi natën
Gjaku i trimit ngren muranën
Përskaj bregut ku skuq vala
N'buzë t' djemnisë po dridhet fjala...

Askush emnin s'po ja din
Kanë pyet dallgët përmbi Drin,
Pyetën zogjt' shtangun mbi degë
E prap emrin s'ja kanë gjet...

Vjen një nënë kadal-kadalë
Një luftar para i ka dalë...
- A ma njeh trimin e vvarë?
N'shteg të ballit ka një varrë,
I rrjedh gjak sa një ujëvarë.

- Bir, or bir, ky Drini i moçëm
Kur rrebeshet kanë trand tokën
E shqiptari dha një fjalë,
Rrodh i kuq e kurrë i bardhë.

Nëna n'sy e shikon djalin
E rrok n'krah e ja puth ballin:
- Për Shqipni kush jetën fal,
Asht im birë, se asht shqiptar.

Muzika: Mark Gjoka, Mjeshër i Madh
Kendoi: Kolë Zefi

1986

QESIN PUSHKË DJEMT E SELITËS

- Ç'janë k'to krisma n'bjeshkë t'Mirditës
- Qesin pushkë djemt e Selitës
Zjarm ke zemrat- flakë tek armët,
Mbi këtë tokë s'i lajnë nizamët

Mbi Valmor për pa u ngrit flaka
Për pa u mbush me gjak Uraka
Pa na shterr gurrat e bjeshkës
Nuk kalojnë urditë e Nepsës

Krisi pushka n'ato hala
Okmanzarit i ka shkue fjala
- N'log t'mejdanit njihen burrat
Kur t'i pjekim kacaturrat.

Për atdhe kta djem petrira
Ndezën flakën nëpër prita
Përmbi ballë shamitë e kuqe
Ju flakojnë si zjarme lufte.

Për Evropë asht rrafun teli
- Në Selitë ka mbet asqeri
Me u dalë n'ballë të kallin frikë
Me kthye shpinën ,s'të lajnë me ik.

Pushkët n'sup i mbajnë me gjalma
S'durojnë mretën e s'durojnë krajla
- Kush e prek këtë tokë sall pak
Çdo grusht dheu pikon gjak...

E shkruajta në prill 1981, në klimën e ndezur të ngjarjeve në Kosovë. Ata, që e kanë jetuar atë kohë, e kuptojnë lehtë nëntekstin e këngës.

E muzikoi Servet Cara dhe këndoi Nikoll Kala e grupi i Kurbneshit në një aktivitet krahinor që u organizua në prag të festivalit kombëtar të ansambleve të klasës punëtore të atij viti. Është në fonetekën e Radio Tiranës (rregjistruar më 1981). Është kënduar edhe nga Arif Vladi, Mjeshtër i Madh.

**PËR KOMBIN NANA
- PËR LIRINË BURRA**

Gjakun e arbrit e përtëritë në breza
Trimninë shqiptare përkundët në djepa
Kangë heroike, kënduat si ninulla
Për kombin nana-për lirinë burra.

Tamli i Teutës rrodhi te dardania
Gjergj legjendarin e rriti Vojsava,
Zogj shqiponje, mbajti në krah Mamica
Mbiu me nagant-Shote Galica

Thikat e hasmit n'shtat ju ngulën lokes
Shaminë e djepit ia përgjakën foshnjes,
Ju ngritët ballin e kush s'ua pa lotin
E më shumë heronj, na dhatë për kombin.

Ju na dhatë mjaltë nga “Bleta Shqiptare”
Gërma prej gjaku hodhëm n’abetare
Për gjuhën e bukur, bijtë u banë kështjella
Si ujvarë e bardhë t’na rridhte në breza.

Thotë lokemadhja lëngoi e vuej
Sa herë shkojnë djemt’ në dhe të huej
Digjet zemra e saj porsi prush nga malli
Në brigjet e pritjes, rrudhat shton te balli

Zogjtë e shkabojes nëpër kontinente
Lotin e mallit – gurë e mbajnë mbi vete,
Fortesën e gjakut nuk e shemb stuhija
Na e rrit nanlokja, zemrën sa Shqipnia.

Muzika: Bardhok Koka;

Këndoi: Kolë Gjini e Grupi i Kurbneshit 1983-1993

ME SHSTATË PLAGË NË KRAHANOR...

- Kjo rrufe, motër ku ra?
 - Më ka lanë hasmi pa vlla
 Shtatë herë zemrës m'i ka ra.

Me shtatë plagë në krahanor
 I ka skuq shtatë bjeshkë me borë
 Shtatë krajl nive s'u ra n'dorë.

- Qëndro motër se s'je vetëm,
 Kanë ardh dallg' n'kam na kanë gjetun
 Pa prush votra, s'na ka mbetun.

Trandet bjeshka prej kushtimit
 Ka rrok motra armët e trimit
 Vdekja i rrin te shtegu i synit...

Ç'asht një dritë që ndrit tek balli?
 -Me rrok armët m'asht ba djali
 S'mund t'ma shuaje farën krajli

S'mund t'ma shujë hasmi farën
 S'mund t'ja ndali zemrës kangën
 Me shtatë plagë e hedhim vallen...

Këndua: Prena Beleshi dhe Prena Beci(Deda), në Festivalin Folklorik të Mirditës, më 1988, shoqëruar me kavall nga Mark Gjoni.

UDHA JONË, ASHT' UDHA E ZOTIT

Moj Mirditë, sofër bujare
Emënmirë, por kurrë pa halle
Brez pas brezi e mot pas motit
Udha jote-udha e Zotit
Shtati yt gjerdan me male
Në çdo mal-nji katedrale

Mijra vjet,moj nanë fisnike
Shqiptarisht, djemninë e rrite
Sa herë dielli s' bani dritë
Pat Shqipni, se pat Mirditë
Paj t'kan thanë burrat e Dheut:
“I Arbnisë fis i kryekreut”

Moj Mirditë,sofër me diell
Kush ta shkroi emnin në qiell
Gjaku i arbitrit për liri
Besa-besë për Shqipëri
Brez pas brezi e mot pas motit
Udha jote-udha e Zotit.

Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh.

*Këndoi Kolë Zefi dhe Grupi i Burrave Mirditë në F F Kombëtar,
Gjirokastër, 2004*

TOKËN TONË E BEKOI ZOTI

O Shqipni, ty tu shtoftë moti!
 Ç'bukuri të ka fal Zoti
 Nëntokë-thesarë e mbitokë-hambarë
 T'i ka fal Zoti, veç për shqiptarë
 Kurrë s'ka pas ksi bukurie
 Shtati yt- o me dritë lirie?!...

Amerikë, moj zonjë e ranë
 Zemra jote-det pa anë
 Fjala jote-dritë që s'fiket
 Na i ke prujt gjithmon rreziqet
 Kur ja zunë diellin ksaj toke
 Morëm dritë, nga drita jote

Qoftë mallkue, kush qet ngatresa
 Në vllazni e nëpër breza
 Kush i pret gjuhën urrejtjes,
 Mbjell në zemra farën e shpresës
 Se kët' tokë e bekoi Zoti,
 Nanë Tereza e Gjergj Kastrioti.

Muzika: Aleksandër Kola dhe Kolë Zefi.

*Këndoi: Kolë Zefi e Grupi i Burrave Mirditë, në F F Kombëtar,
 Gjirokastër, 2000*

SHPIA E ZOTIT DHE E MIKUT

I

Kemi le në malet e bardha
Kur e para ishte fjala
Ngulëm n' trojet e Arbnisë
Me bekim të perendisë

II

Votra e lashtë, dimën e verë
Rujti gjuhë, zakon e nderë
Fisi i Arbnit, soj fisnikut
Shpia e zotit dhe e mikut

Ref.

Sofra plot, Bajram e Pashkë
Dasma e festa i bajm bashkë
N' zemrat tona rron liria
Feja jonë, asht shqiptaria.

III

Djepi i arbnit, djep i bardhë
Gur themeli i shtetit parë
Rriti princa e dijetarë
I ka njoh Europa mbarë

IV

N' kohë t' vjetër e të re
Veç një zot kemi mbi ne
Gjaku i arbnit në çdo brez
Shqiptar lind, e shqiptar vdes.

QIELLI I ARBNIT, PLOT ME YJE

*Bajraktarit e Plakut të Oroshit,
patriotit të shquar, Preng Marka Prenga.*

I

Qielli i Arbnit, plot me yje
Historia i gdhend me emna
Për kuvend, po rrin në krye
Burri i urtë, Preng Marka Prenga

Sa herë dallgët, msyen kto troje,
Nga Stambolli a Moskovi
Zemerzjarrtë, me krah shqiponje
N'ball t' djemnisë e pat Oroshi

Ref.

Burrë mentar, Preng Marka Prenga
Prin luftarve t' Pavarsisë
Të bashkohen, ia dasht zemra,
Trojet tona, t' shqiptarisë

II

Plaku i bardhë si rrezja e dritës.
Krah Abatit e Parisë
Emnin nalt ja çoi Mirditës
Zemra e bardhë e Shqiptarisë.

Në kuvende e oda t'nalta
Ka lanë fjalë në histori
Kudo shkoi, la gjurmë të arta
Për burri, besë e pleqni.

Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh.

Kënduan: Mark e Tone Gjoka

KURRË NUK MBETE VETËM

I

Ajo vjeshtë e bardhë
Më shfaqet si andërr
Ty të bani nuse
Mua m' bani dhandër
Dita e bekuar
Nuk harrohet kurrë
Unë të bana grua
Ti më bane burrë

Ref.

O shpirtflorinjta
Kur larg unë ika
Me vete mora mallin
Kurrë nuk mbete vetëm
Se ty të lashë zemrën

II

Motet lumturi

Jetës sonë i dhanë

Ti më bane babë

Unë të bana nanë

Bashkë i kalojmë

Brenga e gëzime

Në çdo hap me ty

O e shtrenjta ime

Ref.

O shpirtflorinjta.....

Muzika: Kol Susaj, Mjeshtër i Madh

Këndoi: Gjin Dona

MINERAL NXORËT NJË JETË, POR FLORINI, ISHIT VETË

Mijra vjet, o ky fisi Arbër
Themelet i hodhi, mbi krom e bakër
Toka arbnore, trojet shqiptare
Shtatin me male, gjoksin plot thesare

Pirustët e motit, mjeshtra të metalit
E shkrinin bakrin, në mes të acarit
Mademet i derdhën, në stoli e heshta
Traditën e ruajtën, me shekuj e breza

Ref.

Kanga jonë sot del prej zemrës
U këndojmë djemve t' minierës:
Mineral nxorët, një jetë.
Por florni, ishit vetë

II

Minatorët tanë, nderi i punëtorisë
Nxorën thesarin, ia thanë Shqipërisë
I derdhën si lumi, udhëve të nëndheshme
Hovet rinore dhe djersën e ndershme

Me shpirtin e pasur sa vetë thesaret
Nuk i mposhti kurrë, mundi as hallet
Me heroizëm, heronjtë e thellësive
Po, i thanë të drejtës e jo padrejtësive!

Muzika: Servet Cara

Këndoi: Marian Lleshaj e grupi i Mirditës

TRINGËLLOJNË E TRINGËLLOJNË

Tringëllojnë e tringëllojnë
Kumbonët ke zalli
Në mes dhenëve që mrizojnë
Fyellit i bjen djali

Matanë bregut ,në një kodër
Cucat korrin grunin
Vrik e vrik njaj cucës së vogël
Djali ja lshon synin

Asht puntore,asht trimnesh
E shpejtë si veriu
Buzët flakë e sytë e zez,
Siç i don bariu

Tringëllojnë e tringëllojnë
Kumbonë edhe zile
Shkon një kangë për dashurinë
Kodrave jeshile

Mirë se vjen e bardha vjeshtë
 Bashkë me dasmën tonë
 Unë bari e ti bujkeshë
 Pranë e pranë, gjithmonë.

Bashkë me muzikantin Servet Cara, aso kohe përgjegjës i Shtëpisë së Kulturës së Fshatit të Bashkuar Zajs, gjatë eksplorimeve për këngët burimore të Selitës, në fshatin Zajs, një grua në mes të moshës na këndoi këto vargje: Tringëllojnë e tringëllojnë/Bilbilat ke fusha/Çohu, Deli Aga, çohu/E na kce me pllusha(çorape leshi)

Vargjet i shënova unë, ndërsa melodinë Serveti. Ishte shumë e veçantë, çoftë për metrin, qoftë për melodinë. Ramë në një mendje që kjo këngë mund të vihej në programin e grupit folklorik, duke rregulluar ndonjë gjë të vogël. Pas dy ditësh unë i paraqita grupit të punës këtë tekst, të cilin po e botoj pas 30 vjetësh.

Është në fondin e fonetekës së Radio Tiranës, 1978. Kam rasën të dëshmoj me ndershmëri dhe emocion, por edhe me njësoj krenarie se bashkëpunimi im me Servet Carën, kulturologun Ndue Tusha (çuditërisht ishte kryetar kooperative), muzikantin, Mark Gjoka, drejtorin e shtëpisë së kulturës Sulejman Kamberi, ka qenë krejt i suksesshëm. Grupi folklorik jo vetëm mori flamurin e F F të rrethit Mirditë, por edhe u dekorua me urdhërin “Naim Frashëri”, më 1978. Ashtu siç është thënë edhe më heret, Selita ka një folk mjaft të pasur e jo pak të veçantë nga zonat e tjera. Kështu në programin e Ansambllit Mirdita gjeti pasqyrim të gjërë dhe folku i Selitës.

QAJ, MOJ ZEMËR

Shpirtin me pranga
Trupin me danga
Rrethue me tela
Lotin s' ma than era...

E deshta dritën
Pse ma dhanë terrin ,
Qaj, moj zemra ime ,
Copash e shoh qiellin...

E deshta vashën
Si sytë e ballit
Qaj ,moj zemra ime
Po thahem prej mallit...

Oh, moj nanë, po vjen një flutur
Ulet mbi gjemba,
Duro zemra ime, rrethue me tela
Duro zemra ime,
Nuk lidhet pranvera...

*Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh.
Këndoi: Prenna Beci në FF Kombëtar, Berat 1995
Gjendet në fondin arkivor të RTSH.*

GJURMËVE TË PRANVERËS

Djal -o, more djalë
Ky dimën i bardhë
Na erdhi pa pritun
E s'po din me dalë...

Se kjo jetë pa ty
Qenka jetë pa jetë
Syni t' mban në sy
Si dritën e vet

Ref.
Valve u kam thanë
I kam thanë dhe erës:
Djal -o, do të kthehem
Gjurmëve të pranverës.

Është shkruar në vitin 2001

Kompozuar nga Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh.

U këndua në F F Kombëtar, Gjirokastër, 2004 nga Arinda Gjoni

GURRGULLON GURRA MALSORE

Kangë majekrahu

Gurgullon gurra malsore
Hidhet vallja merditore
Keto gurra rredhin pastër
Prej Merdite në Gjinokastër.

Herën e parë këto fjalë u kënduan nga vëllezërit Preng e Dode Beci, në festivalin folklorik të Mirditës, në vitin 1973. Në Festivalin Folklorik Kombëtar të atij viti, i këndoi majekrahu, këngëtari i njohur mirditas, Nikoll Preçi

S'E HARRON MIRDITA KURRË

*Kangëtarit të shqur mirditas,
Fran Vorfit*

Rend një shqipe n' qiell të Nderfanës
I thotë diellit, i thotë hanës:
- Dheut të Arbnit, tokës së Zotit
Nder i dha, kanga e Fran Vorfit

Zani i tij si valë kristali
Si fllad bjeshke e ushtimë mali
Krah për krah me vllazën bashkë
E ka shtang kalanë e lashtë.

Ref:
Lumja ti, moj nanë Mirdite
Zabilbil, Fran Vorfin rrite
Sa herë bjen një çifteli,
Na bashkon kanga e tij

Moj Mirditë, me diell mbi votër
Kur këndoi Frani në sofër,
Me Gjokë Becin, mjeshtër fjale
Në log të kangës ngrite male...

Me dy tela çiftelie
Ndezi kangë me dritë lirie
Për traditë e për flamur,
Jo, s'i harron Mirdita kurrë

*Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh.
Këndoi: Mark Gjoka e Grupi i Mirditës*

S'TË KISH FAL ZOTI BESNIKE

Vesh me t'zeza fund e krye
Ftyrën e verdhë si ftoi mbi degë
Shall të zi lidh qafës nyje
Nji tufë lule n'gjoks mbështet

Kaloj viti e ndërroj loja
Hodhi shtatit petka të reja
Ndjena Zot, vrik harrojnë burrat
Gratë e hijshme, mbetun t'veja

Ref.

Mos m'buzqesh, vejushë e bukur
Sikur don me m'thanë një fjaë
Unë çdo lidhje kam këputur
Qysh kur isha djalë

Si qiri ti nuk u trete
Si qiri një ditë u fike
Larg më ike, m'dole bese
S'të kish fal Zoti besnike...

LINDIM PËR LIRINË

- O ku-ku, oj loke, po kallet konaku,
Prrue po shkon loti, lum po derdhet gjaku
Po na i therin foshnjat pa dalun prej barkut!...

- Qëndro zemra e lokes e loti të teret
Paj, kulla të kallet e gjaku të derdhet
Sa t' ketë qiell e tokë nuk shkulen themelet

-Jam e ligë, oj loke, kam shtatin e zanë
Pres me m'le një djalë a një çikë si hanë
Dita s'e pret natën, pa u ba unë nanë

- Mbaju fort, oj bijë, si guri nër shkrep
N'mal e fush e vrrë e n'Lugjet e Verdha
I rritëm breznitë, me plumba nër djepa

- A po ndie, oj loke, si po qanë kërthini,
Ma zatet pak shpinën, te ky gur kufini
Si rron Kosova, t'a shoh krejt njerzimi!

Lindim për liri e rrojm për atdhe
Dorë për dorë me ty. moj Evropë e re
Në trojet e lira, djepat mbush me plumba
Po i kthen Kosova, çerdhe për pëllumba!

NJË BILBILI TË SHQIPTARISË

*Këngë kushtuar poetit Gjokë Beci,
Mjeshtër i Madh*

I

Ku je fjala që gjëmon, që gjëmon
Edhe djeg e ledhaton, ledhaton
Ti, je sofrë që na thërret,
Je, poeti
Ti, je zëri, që këndon
O, Gjokë Beci!
Ti, je sofrë, që na thërret
Ti je zëri, që këndon, këndon një jetë

II

Sa herë penën merr në dorë
Pikon guri, lot e mall
Digjet hana mbi Valmor
Shkelqen dielli mbi Çamëri.
Mbi Prishtinë e mbi Tiranë.

Ref.

Ku je fjala që gjëmon...

III

Në çdo ditë, që vjen e shkon

Bilbilon për shqiptarinë

Bash si gurrë, që gurgullon.

Komb e jetë i ke njësoj

Si shqiptari për Shqipërinë

Ref.

Ku je fjala, që gjëmon..... etj

Kënga u shkrua në gjallje të poetit.

Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh

Këndoi: Mark Gjoka e grupi i Mirditës

Gjendet në fondin e TVSH, 2007

PRENG MARKOLA- DERË E PARË

*Mbi motive të poemës “Lahuta e Malcisë”,
të Gj. Fishtës*

Preng Markola, derë e parë
E ka njoft, Shqipnia mbarë
N’ dash për gisht, n’ dash për urti
Tan Mirdites i ka pri

Sa t’ jetë dita e sa t’ jetë Moti
Se harron t’ birin Oroshi
Sa t’ i bjeri dielli tokës,
Do t’ rrojë emni i Preng Markolës

Ref.

Preng Markola prej Mirditet
Gjithkah mirë për t’ a po flitet
Dal prej derës s’ Kapidanit
Shtang ja ka urdinë Dushmanit
Ke le dielli e ke merr hana,
Preng Markol’ nuk ban ma nana

Mal më mal kapton një fjalë:
- Kush asht trim, n' Vraninë me dalë
Ndie e ka një burr' Mirdite
Ndër shok' t' vet posi yll drite

Vesh e mbath, armët shtrëngue
Thue se krushk asht nis me shkue
Se për atdhe e troje t' veta
Nuk i dhimbsen, gjaja as jeta

Ref.
Preng Markola prej Mirditet

.....

Kompozoi: Kolë Susaj, Mjeshtër i Madh.

Kendoi: Gjin Dona.

Gjendet në fondin e RTSH

NUK E NDRROJ, VLLAUN ME MBRETIN

Kushtuar patriotit, Zef Ndoc Ndreca

I

Zef Ndoc Ndreca - mendja e hollë
E kish le nana, me shkollë
Për Europë e hapi udhën,
Me marr dijet e kulturën

Biri i Spaçit ,gjak' i arbnit
Brof me libra, pranë Abatit
Me luftarët e flamurit,
Pushkën n' dorë, njat Ded Gjo Lulit

Ref.

Hapet fjala në Tiranë
Zef Ndoc Ndreca, paska thane:
- Sa ta kem, qiellin mbi krye
Besn' e Zotit, s'kam me thye
Me mi fal malet dhe detin
Nuk e ndërroi, vllaun me mbretin!

II

Krahperkrah me krenë t' Shqipnisë
Bash në Vjenë të Austrisë
Zef Ndoc Ndreca, rreshpja e malit
Dekoratën, merr prej Krajlit

Dita e zezë e ndezi pushkën
I merr jetën, i ndal udhën
Por, nuk shuhet rrezja e dritës
Meteor në qiell t' Mirditës

Kompozoi: Kolë Susaj, Mjeshtër i Madh.

Këndoi: Gjin Dona

**NË QIELL T'LIRISË,
SHKËLQEN NDËR YJE**

Kangë për martirin e lirisë, Frrok Melyshin

Nëpër male me stuhi
Djemve t' Kthellës, kush po u pri
Shtati i tij si landa e lisit
Dalë prej derës së Melyshit
Dalë prej votrës së bajraktarit
N'çdo rrem gjaku, gjak shqiptarit

Frrok Melyshi- rrezja e dritës,
Kur ja vunë kamën Mirditës,
Kur ia vunë flamurit njollën,
Te grykëholla e ngjeshi dorën
N'log t' kuvendit, Ai ka thanë:
- Bishn' e kuqe, s'e baj nanë!

Nga sarajet del një fjalë,
Kush e don faqen e bardhë,
Kush don nderin e Shqipninë
Për qendresë t'a çojë djemninë
Për traditë e për flamurë
S'asht për kul Mirdita kurrë.

Kanë qit gjokset, ball' tufanit
 Djemtë e Kthellës e të Fanit
 Dhamb për dhamb e flakë për flakë
 Bajnë qëndresë dymdhetë bajrakë
 Besën – besë si e patën t'parët
 Dyer e zemra i mbajtën hapët...

N'bjeshkë t'Oroshit kur pushka krisi
 Nji plumb mori Frrok Melyshi
 U trand toka, u dridh guri
 Po nuk dridhet nji zemër burri
 - Bini trima, bini vllazën,
 Pa liri, nuk kemi dasëm!

Sa ka thanë trimi kto fjalë
 Mori gjak e vuni n'ballë
 Me gjak t' plagës bani kryqin
 Fort u lut më Jezu Krishtin:
 - N'udhë të Zotit e t' lirisë
 Shkoftë për jetë fati i Shqipnisë!

Do katila e të pa nafakë
 Ja kanë hedh trupin në flakë
 N'flakë t'benzinës, ia hodhën trupin
 Përjetë të jetës s'jua heq kush turpin
 Frrok Melyshi me dritë lirie
 N'qiell t'lirisë, shkëlqen ndër yje...

Këndoi: Pjetër Matusha

SHQIPTAR ASHT, E KA ME MBET

Mal më mal po pingron zana
Në lis të gjakut ka ra gjama
Shtang Mirdita me lot n'faqe
N'zi kanë ra dymdhjet bajraçe
Se asht vra një djal' Oxhaku
Kapidan Mark Gjon Gjomarku

Votra e t'parëve-për nder t'trollit
Ngriti zanin n' der të Stambollit
Bibë Dodë Pasha e Preng Biba
Lisa të naltë i pat Mirdita
Për traditë e shqiptari
Zbardhi malet Lleshi i Zi.

Kur na ra Igata e Moskovit
E në rrezik ish fati i kombit
Pati krenë që e ndalën luftën
Për Evropë e morën udhën...
Biri i rodit, burri i Dheut
Gjallë s'ia kthej shpinën atdheut!

N'ballë t'qendresës sy duhi
Tha Postriba: -Jam me ty!
Jam pas teje! -ka thanë Luma
Pushkët flakë e fjalët plumba
Zani i tij ushtoi si krisëm:
-S'kemi besë për komunizëm!

Dimni shkoi e erdh pranvera
Tym e mjegull i fshin era
Fllad lirie i ra vatanit
Shkelqen fjala e Kapidanit:
-Kush derdh gjakun në tokën e vet
Shqiptar asht e ka me mbet!...

**SA T'KETË JETË BREGU I MATËS
DO T'RROJË EMNI I LLESH NIK DAKËS**

1

Moj Malsi, Malsia e Madhe
Në fushë të Zotit, ngrite male
Në Nënshkodër e Mbishkodër
Shqiptarinë e rrite në votër
Sofra jote bardh e plot
Mbush me trima e patriotë

2

Krisi pushka n'Qaf'Pllanë
Bregu i Mates asht çue n'kamë
Djelmt' t'Malsisë me arm' n'dorë
Bash si shqipet mbi taborre
Llesh Nik Daka, m'asqer t'Krajlit,
Leonidha i Bregut Matit

3

Kulla flakë e zemra flakë
Digjen mrena, pa dal jashtë
Mbetën burra e gra e fmi
Por, Llesh Nika për liri
Nuk e kthej kurr' gjoksin mrapa
Pushkën n'dorë, ballin te flaka...

4

Breshni plumbash m' ushtar t' huej
Bien përtoke, bash si kërcuj
Toka gjak e Mati gjak
Ç' bajnë shqiptarët, kur janë bashkë!
N' skaj të botës, ka shkue fjala
Luftë po bajn' malsort' me krajla

5

Të beslidhunit, kanë marrë turrin
N' qiell t' Arbnisë, me ngrit flamurin
Atje n' Rrushkull, pa hi n' Durrës
M' besë i prenë malsorët udhës
Tetë luftarë, jetën e dhanë,
Llesh Nik Daka, varrua ranë..

6

Peshë t' rand, mbajti ai vig
Me e çue trimin, der' në Rrubik
Paksa fryma pa i dalë
I ka thanë burri dy fjalë:
Kush i do flamur e troje,
Armët n' dorë e gjakun roje...

7

Kështu ra trimi n' fushë t' lavdisë
Për flamur të shqiptarisë
Krahpërkrah me shumë të tjerë
Burra n' za për besë e nder
“Let'u kjoft' mbi vorr ledina
Butë u kjoftshin moti e stina!”¹

Sa t' ketë jetë Bregu i Matës
Do t' rrojë emni i Llesh Nikë Dakës!

¹. Janë dy vargje të Fishtës.
Këndon me lahutë: Pjetër Matusha.

MARTIRËVE TË SELITËS

Mjeron zana në Gurë të Shqipës
Ç'asht kjo gjamë që bjen Selitës
Me kang n' gojë, shkojnë te litari
Ndue Bozhiqi e Ndue Arapi

Bib Zef Noku, s'asht me shokë
I ka ra qelisë me kokë
Ma mirë dekun e në varr
Se me fut kryet n' litarë

Ndue Boshiqi, tha një fjalë
Ju po varni në litar,
Por baj be, në t'madhin Zot:
Jam pa faj, po varni kot.

Kur ja vunë kryet te laku
U dridh toka, u dridh bajraku
E dhe vorret, luten Zotin,
Me ja kput burrit konopin

Atëbotë n'mes u kput litari
E fal zoti, po s'fal xhelati...
Ndue Arapi nisi kangën
Tan Mirdita e ndigjoi gjamën....

Tre jetima mbeten n'votër
Marku e Gjeta me gjithë motër
Nata e gjatë e komunizmit
Zi lëshoi, mbi fis t'Marginint

Me litar, me plumb e vner
Nuk ju ndal dhuna njëherë
Fillikat për mort e dasëm
I ban hasëm pa qenë hasëm

Shkrepi dielli mbi atdhe
Mirë se vjen, moj ditë e re
Mirë se vjen, o ditë e shpresës
Andrra e Ndojt e andrra e Gegës.
Thotë Ded Pjetri, maj një shkrep
Shkamb, që s'luen, asht amaneti
Besn' e zotit ia dhashë Gegës,
Kur ndrroi jetë, në fund të shpellës
Dyzet' vjet, askush se diti,
Geg Bozhiqit, ku i duel shpirti.
Dyzet vjet, ra heshtja e thellë
Trupi n'shpellë e, besa n'qiell...

Del nji za nga i thelli dhe:
Geg Bozhiqi, dy here ka le
Herën e parë, nga barku i nanës
Herën e dytë, nga shpella e Trangës
Zoti vetë e paska dashtë
Prapë me i ba, dy vllaznit bashkë...

Ka shkue fjala, shpi për shpi
Nëpër gjak e në miqësi
Me u mbledh, si dikur Moti
Kush na ndau, e gjykoftë Zoti!

I tan fisi, ra n'nji fjalë
S'dimë të urrejmë, por dimë me falë
Udha e Zotit dhe lirisë
Qoftë përjetë, udha e Shqipnisë!

Knon bilbili n'Gur të Shqipes
Për martirët e Selitës:
Moj Selitë, kunorë lirie
Djemt e tu, një qiell me yje
Dritë, në faqe t' historisë
Lule, në pemën e lirisë.

Kendoi: Llesh Gjin Prenga

GJOKE DOD LLESHI SI RREM DRITE

-Delegat i Mirditës, në Kongresin e Lushnjës-

Bajnë kuvend krenët e Dheut:
- Në rrezik asht fati i atdheut
Hapën lajmin në gjithë vendin
Atje n'Lushnje, kan' thirr Kuvendin
Atje n'Lushnje, n'Myzeqe
Se pa shtet nuk ka atdhe!

Gjoke Dod Lleshi, si rrem drite
Delegat, del prej Mirdite
Krahpërkrah me shum' mentarë
Fort po i shnrit kësula e bardhë
Fort po i rref zemra te gjoksi
Dite me shenj, sot paska kombi!

Dera e trimit me traditë
Për pleqni fjala i l'shoi dritë
B urra t' besës e t' kuvendit
I pat njoft, Lidhja e Prizrenit
Për liri, për troje t' veta
Gjoksin-shkamb, Llesh Permargjeta

E kan lanë shekujt një fjalë
Se bjen dardha për nën dardhë
Atje, n'sallën e kongresit
Ushtoi zani i Gjokë Dod Lleshit:
- Kush shqiptar, ka le prej nanës
E ngul shtetin mes Tiranës!

Or, Sul Toska, i Shqipnisë
Hak e ke votn' e vllaznisë
Se ke n'krah një djalë të ri
Ndash për men, ndash për trimni
E ka qit dera e Zogollit
Me marr n'dorë, fatin e kombit!

Larg kongresi e çoi jehonën
Për qendresë e thirri Vlonën
Tan' Evropës i ka thanë:
- Qeverinë e kam n'Tiranë,
E gjith' bota, le ta di
Sa t'ket Jetë, do t'ketë Shqipni!

Brezat shkojnë e brezat vijnë
N'kangë e gdhendin historinë
Sa herë flasim për Kongresin
E kujtojmë dhe Gjokë Dod Lleshin
Sa herë flasim për Mirditë
Emni i tij, si rreze shndrit.

- *Gjokë Dod Lleshi, prej Dheut të Spaçit, Delegat i Mirditës
në Kongresin e Lushnjës*

- *Sul Toska-Sulejman Delvina, kryetari i Qeverisë, që u vendos në
Tiranë sipas vendimit të Kongresit të Lushnjës, i cili pati 58
delegatë nga gjithë Shqipëria. Roli i Ahmet Zogollit ishte parësor.
Këndojnë: Trio e Hasit dhe Bardhok Deda*

PLAKU I LEZHËS, RA N'DASHNI

Plaku i Lezhës, ra n'dashni
Me një plakë, që ka kojshi
Me kam' e me dur'
Hypi për mi mur
Edhe plaks' i hedh nga i gur
Prej marakut ,digjet nur

I thotë plaka, ballpëballë:
Kaperdisesh në mëhallë
Shko, more ditzi,
Mos ban jereni!
Kush e mban vedin për burrë
Gjun' me fjal'e jo me gurë

Ja kthen plaku, flakpërflakë
Kush ka thanë se un', jam m'plakë?!
I thaft' gjuha n'gojë!
Nuk e kam për lojë
Se kur shifna, sy për sy
E ndij vedin, djal të ri...

Muzika: Agim Velaj

KANGA E PIJETARIT

I

Rreshtu gotat, varg n'banak
Si ushtarë, besnikë, të vjetër
I kam kthy, me duf zemrak
Pijetar' ashik i etur...

Çohen gotat plot lezet
Pa shikjue sa shkoi ora
Kur ke shok' ik nata shpejt
Se shkelqen drita nër gota

Ref

Raki rrushit, ven' Kallmetit
Krapu n'tavë e qefull, n'tjegull
Kallet sofra prej lezetit
Si me ken, n' saraje t'mretit...

II

Mbushen gotat, pa pushim
Plotpërplot me raki
Se ditlindjen ka një shok
Do t'a pijmë sot, me dolli

I gëzofsh me miq' e shokë
Edhe njëqind vite të tjera
Do t' thymë, putir e gotë
Veç me shishe tjetër hera

Ref

Çoni gotat miq e vllazën
Pa raki, jeta mos kjoftë!
Nuk ka festë e nuk ka dasëm,
Pa magjinë, që pijmë me gotë,

AMANETI I BARIUT

*Kushtuar Avdi Selman Carës, që la amanet
t'a varrosnin në Bjeshkën e Valmorit*

O, moj bjeshkë, me mrize e stane
Amanet, ty ta kam lanë
Me ma fal për n'at' jetë t' madhe
Një cop toke, sa për muranë.

Se në hije e në diell
Nëpër borë e nëpër shi,
Me vetima nëpër qiell
Djep e votër, ishe ti.

Refreni

Kur t'kaloni në këto anë
Nëse nata nuk ka hanë
Nëse dielli nuk ban dritë
Ecni në udhë, pa dert e frikë
Ke murana e bariut
Dritë ban shpirti i lalë Avdiut
Dritë lshojnë fjalët, që s'harrohen
Brez pas brezit, do kujtohen!

O, moj bjeshka e Valmorit
Ku mrizojnë zanat e bardha
Del nji fjalë prej krahanorit
Në Selitë, ti je e para

Shtati yt livadh e pyje
Ku bjenë zile e kumonë
Në qiellin tënd me zogj e yje
Amaneti dritë lëshon...

Muzika: Servet Cara

TI SE DI, SA FORT TË DUE

Rrezja e diellit nuk ndiçon
Mbi kopshtin e mbjellun
Se për dritë ka marrë mengjesi
Synin tand të qeshun

S'asht bilbili, që këndon
Luginës me kroje
Rjedh ky zani yt i ambël
Si mjalti ndër hoje

Refreni

Vashë e bardhë, që shkon në krue
Ti s'e din, sa fort të due
Ba me di, sa fort të due
Nuk din goja me tregue

Bilbilesh, që shkon në krue
Nuk e din sa fort të due,
Ba me dite sa fort të due
Len një sy, e më merr mue!

I

Një mandil të bardh e t'hollë
Ballit e hap era
Faqet tua kuq si mollë,
Bash si ma don zemra

Kur lëshon synin drejt meje
Yjet vezullojnë
Ma ndriçojnë, udhen drejt teje
Jetën ma gëzojnë

Muzika: Servet Cara.

Kendoj: Arif Vladi, Mjeshtër i Madh

DASMA E SHQIPTARIT

I

Këndon bilbili, mbi kreshtat e bardha
Jehonën përcjellin, kroje e ujvara
Mbi brigje e maja, fladi i lirisë
Vrull i jep kangës, gzim' shqiptarisë

Lisi i gjakut, me krahët nder re
Trojet e arbrit, ka për atdhe
Me djem petrita, të fjalës e besës
Djep i Kastriotit e i nanë Terezës

Ref

Sa t' kemi pritun, moj ditë e madhe
Thonë gurët e trollit e lulet mbi varre
Thotë votra e moçme, e vjetër, sa dheu
Gjaku nuk ndahet, prandaj rron atdheu!

II

Nga zemra në zemër, fluturon gëzimi
Ku derdhet Vjosa e shkulmon Drini
Nga brigjet e Ibrit, Drinos e Vardarit
Qiellin e rrok, dasma e shqiptarit

Sot shqiptarisë, dritë i lshon fjala
Pas dimnit t'egër, vijn' stinët e bardha
Bleron pranvera në t'vjetrat troje
Mbi gur t'kufinit, pllumbat bajnë roje

Ref.

Sa t'kemi pritun, moj ditë e madhe

.....

Muzika: Servet Cara.

NJË TUFË LULE TË BARDHA

Djali:

Oj, trikën e flokut, përmbi shteg të ballit
O, ç' ta lazdron ambël, o ky fllad i malit

Vajza:

Besa, mor syshkrue, more lulja e djalit
Kush s' më ka lazdrue, perveç flladit të malit

Ref.

Të dy:

Të bukur, si flutur
Zoti ty, për mua, moj të ka falë
E bukur, e lumtur
Me ty një jetë, jetoj, more djalë
Një tufë lule të bardha, të bardha si borë
Pranvera për ne, sot i thur kunorë

II

Mbi qerpikun tënd, të pushon një flutur
Trembe pak, o moj, ta shoh syn' e bukur

Besa, mor syshkrue, trëndafil me vesë
Fluturën nuk e trëmb, se flutur jam vetë!

Kompozoi: Servet Cara

Këndojnë: Lek Pecnikaj dhe Prena Beci

MOJ GJITONE MESKËPUTUR

I

Moj gjitone, meskëputur
Shkon si erë e vjen si flutur
Jam i ri në këtë mëhallë
Vij, nga vjen Drini i Bardhë

Her' e sert', her' nazëlie
Bukurane Çamërie
Syte tu sa shumë më flasin
Me hutojnë, zemrën ma plasin.

Ref.

Çame moj, sizeza çame
Nureplot,
Nureplot
Aromë lule borzilok
Borzilok

Kur të pashë,
Zemrës i thashë:
Qenka illë, nuk qenka vajzë
Më thanë udhët nga kalova
Kësi nusesh don Kosova

II
Moj e bukur, lule fushe
Në Gjakovë, do të bëj nuse
Le të bjer tupani fort
Në Çabrat e në Qafbotë

Të gëzojnë, ku ka shqiptarë
Nuse, moj, ti qofshë e bardhë!
T'u mbushtë sofrë, bij e bija
Nipa e mbesa nga Çamëria
Sofer e madhe, Shqipëria.

Muzika: Servet Cara

MIRDITA IME

Ku po shkoni, djem si drita,
Zambakë, në kunorë?
Përshtëndesim, ne, Mirditën
Djepin tonë arbnor

Ku e merr sot hovin kanga,
Me shkëlqim diellor?
Në çdo rrahje, që i jep zemra
Shpirtit mirditor

Ref.
Mirdita ime, lule e flori
Me djem e me vasha, zemra jonë, je ti
Ti na nderon jetën, na jep krenari
Mirdita ime, zemra jonë, je ti

Ku po shkoni gjeraqina
Si lulet n'kumorë?
Të rinojmë për jetë Mirditën
Djepin tonë arbnor.

Ku e merr sot hovin kanga
Me shkëlqim diellor?
Në çdo rrahje, që i jep zemra,
Shpirtit mirditor.

*Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh.
Këndoi: Mark Gjoka e grupi iMirditës
Bashkëautor, Gjokë Beci, Mjeshtër i Madh
Gjendet në fondin arkivor të RTSH*

KULLA E DINJITETIT

*-Kangë për simbolin e qëndresës,
Preng Ded Gjomarkaj-*

I

Kush po i rrin dallgës përballë
Major Prenga, Derë e Parë
Yll i artë, në qiell t'Oroshit
Mban burrnisht, besën e zotit
Kur ia zunë dritën e diellit,
Ngriti kullën e dinjitetit.

Ref.

N'Orosh, po del tek pragu
Kapidan Preng Ded Gjomarku.
Pret Mirdita, mik të rrallë
Rajerson, mirë se ke ardhë!
Mir' se vjen nga Amerika,
Ditë të bardhë, ka sot Mirdita!

II

Rreth florini, në lis të gjakut
Kapidan Preng Ded Gjomarku,
Tridhjet vjet lidh me zinxhirë,
Zemra e tij, mbet shpend i lirë
Fluturoi qiellit mbi kreshta,
Dritë i lshoi, besa e shpresa

III

Ushtoi fjala kapidanit:
Sot ka ardhë, dita e shqiptarit
Kush e mbledh fisin në votër,
Nanë Terezën, ka për motër
Kush bashkon, trojet e kombit
Ai, asht gjak i Kastriotit.

Muzika: Mark Gjoka, Mjeshtër i Madh

Këndoi: Mark Gjoka.

M'KA MARR MALLI PËR ATDHE

Larg prej pragut ,tret prej votrës
M'skoi rinia, udhve t'botës
Më shkoi jeta Kurbetli,
M'ka marr malli për Shqipni.
M'ka marr malli për Merdite
Ku lshon votra, gzim e dritë.

Fluturoj me krah prej malli
Ku rrjedh gurra, valë kristali
Ku shkulmon Fani e Uraka
Ku më prët përmallshëm vasha
Ku me pret lokja e bardhë
Me ia hjek, do rrudha n'ballë

Do t'i mbledh, motra e vllazën
Tan shoqinë, ta grish në dasëm
Shokt' e punës e të shkollës
Miqt' e largët, prej Europës
Të gazmojë, qielli e dheu
Bash ku lind, fillon atdheu.

Kur ta shtroj sofrën e bardhë
Kam Oroshin –vlla të parë
Djemt e Ohrit - tre bajrakë
Gju per gju me Fanin bashkë
Me dibrrakë e bushkashjanë
Dymbdhet fise , vllazën janë.

M'ka marr malli per atdhe
Me pa trojet, ku kam le
Me pa mrize, me pa stane
Lulezonjat ndër livadhe
Ta shoh qiellin, me zogj t'bardhë
Bashke me ta, kangës t'ia marrë!

Kam me dal ke Guri i Shqipës
T'ia lëshoj zanin, krejt Mirditës
Ta dëgjojnë kreshtat me gurë
Edhe shqipja në flamur:
Ma mir' dek, në fund të dheut
Se i perbuzun larg atdheut!

Buka e misrit, në sofër, thatë
Në dorën e nanës, pikon mjaltë.
Sa shkelqen dielli i krejt botës
Shkelqen loti, në syt' e motrës
Gurt' e zallit, me m'ra kokës
Janë ma t'letë, se fjalt' e botës.

M'ka marre malli për atdhe...

SA HERË VJEN NJË DITË E RE

Sa herë vjen një ditë e re
Kujtoj viset ku kam le
Kujtoj babë e kujtoi nanë
Kujtoj vorret ku i kanë
Kujtoj gurra edhe kroje
Malli m' merr për prag e troje

Mora n' sup një mal me derte
Kam kalue fusha e dete
Plot qytete edhe shtete
Shqiptarinë, mora me vete.
Në çdo skaj, ku m' shkeli kama
Fola gjuhën, që ma msoi nana

Sa herë zbardh e lumja ditë
Kujtoj Zajsin atje n' Selitë
Kujtoj shkollën edhe shpinë
Ku kalova fëmëninë
Ku jam rrit, ku hodha shtatin
Ku kam nis t'a kërkoj fatin...

Gjithkush fatin e kërkoi
Se nuk janë fatet njësoj
Më shkoi rinia, pa rini
Shkoi nusnia, pa nusni
Luta diell e luta hanë
Por s' më bani zoti nanë...

Më la Zoti ma evlad
Po tha jeta , s' je pa fat
Ditë të reja solli koha
Dyer e zemër, hap Europa
Për mue fati erdh një ditë
E më solli shpresë e dritë

Sa herë kthehem nga Europa
Takoi vllazën, takoj motra
Loti i mallit në sytë e motrës
I përlot dhe gurt' e votrës
Larg atdheut, n' dhena t' tjera
Dimni s' del e s' vjen pranvera
Cep më cep me i ra ksaj bote
Kerkund s' ka, si toka jote!

Muzika: Servet Cara,
Këndoi: Prenë Beleshi

E RUAJMË GJAKUN PËR SHQIPNINË*-Prof. Anton Çetës –*

Ç' asht ai burrë i bardhë si bora
 Mik për derë e ka Kosova
 Fjalën, mjaltë e qet nga goja
 Zemra e tij prush edhe flakë
 Dorn'e butë e lshon mbi plagë
 Dorën ndal mbi plagt' e rana,
 Që na i kthej vllaznit, n' murana

Ref.

Anton Çeta, ajkë burrnie
 Sytë po i lëshojnë, dritë urtie
 Në kuvend, kur thotë një fjalë
 Mes dy vllaznish, ballë përballë
 Krahat hap, një pllumb i bardhë
 Dora, dorën, fort e rrok
 Zemra fal e ndrit një lot.
 Trimat lindin për lirinë
 T'a ruajmë gjakun, për Shqipninë!

Ç' asht ai burrë i bardhë si bora
 Mik për derë e ka Kosova,
 Mbarë Kosova e shqiptaria
 Nderojnë plakun, si urtia
 Ku hedh kambën, çel pranvera
 Zi e lot atbotë fshin era..
 Kur thotë fjalën e shtang burrin
 Ban me fol guri me gurin...

PA USHTAR, S'TË LAJMË ATDHE

Lokja:

Kam në zemër gzim e mall
Nusja e djalit, ka lind djalë
E të më çoni fjalë n'kufi
Na ka le, një trim i ri!

Grupi:

Sihariq çojmë kufitarit
Sot ka le një sokol mali!...

Lajmësi:

Nga kufini vij, oj loke, oj, loke moj
Djali yt, bir" i ksaj toke, oj loke, moj
Me armiqtë dhamb për dhambë
Mori plumba e vdiq në kambë
Lum, ç'petrit rrite, oj nanë!

Lokja:

M'i thuej loke, ku i muer plumbat

Lajmësi:

Bash ku vdekjen e mbajnë burrat

Lokja:

A e mbajti ballë si malet

A i la të nxeta armët?!

Lajmësi:

Po, oj loke, he, t' lumt goja!

Oj loke, moj

Ku ra ai, fluron shqiponja...

O,loke, moj!

Lokja:

Djali ra, nipi m'ka le

Pa ushtarë, s'të lajmë atdhe

Bini djem, prapë çiftelisë

Bijtë e mi, bijtë e Shqipnisë.

Bashkëautor, Kolë Zefi, i cili shkroi edhe muzikën esaj.

Këndoi: Kolë Zefi e Luljeta Përbasha, 1983.

Në Radio Kukësi e këndoi Dod Prendi e Luljeta Përbasha

RA NJI MORT E BAMË NJI DASËM

Un' e vogla nga Rrësheni
Kam një motër nga Prizreni
Qysh se erdhi m'ndriti votrën
U bamë motra me sho-shoqen
Grupi
Në kto male ,fusha ,kroje
Kush ka lindun në këto troje
Jemi motra,jena vllazën
Ra ky mort e bam një dasëm

Muzika: Aleksandër Kolshi

*Këndoi: Jurilda Kola, festivalistja më e vogel, në FFK,
Gjirokastër 2000*

KANGË QË KNOHEN EDHE NË SELITË

BA ME DI SA FORT TE DUE

Ba me di, sa fort të due
Shet dollamën e më merr mue

Ba me di, sa fort të due
Shet bashtinën e më merr mue

Ba me di, sa fort të due
Shet martinën e më merr mue...

E kam dëgjuar herën e parë në një dasëm në fshatin Kurbnesh, më 1973. E këndonte një grua nga Ndershena e Oroshit, që kishte ardhë si mikeshë në atë dasëm. Aq shumë më pëqyen këto vargje, sa i shkrova fill në bllok e nuk di sa herë i kam recituar mes miqve poetë, Përpjekjet e mija për t'a futur në programin e ansamblit "Mirdita" qenë të pa bereqetshme. Askund tjetër nuk e kam ndie.

MORI NUSE, PAÇ NUSNI

*-Këndon vjehrra të renë..
(nusen e djalit), në ditën e dasmës*

Mori nuse, paç nusni
Këto kulla, kan' prit ty
Me u cërkat e me u mshi
E në bafsh me pritue
I mshin nana si asht' msue
Se ka than' Gruja e Motit:
- Fillekat bolira plot,
Vet' e dyta asnji lot...

Nuk e kam dëgjuar nër dasma, por nëna ime na e thoshte gjithësaherë dëgjonte bëmat e nuseve kundër vjehrrave. Qeshnim pa pra...

Sa prajshim, ajo vijonte:

Se ka thanë Grueja e Motit:
Zot pa reja, mos na le,
Po ksi rejash, mos na bje!....

Ç'KE HASIME QË PO QANË?

-Balada e Hasimes –

Ç' ke Hasime që po qanë?
Më kan' lanë motër pa vlla
Nuk u gjet' një burrë zotni
Me m'pague dy vllaznit mi
Tokë e shpi ja la n'tapi
Dy dukajë e një mulli
Shaban Aga na ka ndi
Na ka ndi, na ka ndigjue
Thrret Hasimes, o moj grue
Mir' e bukur me m'gatue
Sonte m'vijn' propatinat mue
Ka kthye shpinën e shkue n'shpi
Na lidh flokët me një shami,
Na ka vu kapuç të zi
Ka mbath tirq, ka vesh xhurdi
Ka shti n' brez t'shkretën allti

Janë nis udhës tu na shkue
Na kan has në një grue
Ku i ke djemt ti moj hallë
- I kam lanë t'ue shi do tallë
- Puna e mbarë ju zotnillarë!
- Mir' se vjen, Xhema i ka thanë
Qet kutinë me ba duhan
Me dor' t' mashtë i dha kutinë
Me të djathtën qet alltinë
- Mojt allti, alltia e bardhë
Vrave Xhemën me të vllanë
Se kshtu ban motra për vllanë.

Ia mora këngëtarit të shquar Mark Çuni nga fshati Bardhaj i Selitës, më 1986, kur punonim bashkë, në minierën e Kurbneshit. Kjo baladë, siç dihet, ka shumë motërzime.

TË NANT VLLAZNIT QË KANË QANË

Balada e fjalës së dhënë

Të nant vllaznit që kan' qanë
Sall një motër kan pas për mal
Nant dit' larg na e kishin dha
Nant dit' e nan Qyqja motra, po bërtet
Për kto vllazën ku i kanë mbet.
Kur u mbushën tridhet ditë
Filloi motra me u mërzit
Merr bolirën e shkon në krue
Shef një korb tue fluturue
Amanet, or korbi i zi'
Një fjalë mue ma ç'o n'shpi
E Halilit me m'i thanë:
- Besn' e Zotit ku e ke lanë!?...
Ka shkue korbi tu fluturue
Të nant malet i ka kalue
N' kryqe t' djalit asht nalue
- Qou Halil, ba kuvend me mue
Motra jote, selam ka que
Motra jote t'ban selam
Besn' e Zotit ku e ke lanë?

Asht nis djali na ka shkue
 N'oborr t' motrës na ka shkue
 Qou, bre motër, se duem me shkue
 A don bukë vlla me granë
 A don raki për me pi
 -Jam i smun', moter s'un e pi
 Janë nis udhës tue na shkue
 A po knon nji her' or vlla
 Të thaftë goja, moter ç'a thue
 Të nant' vllaznit pushkatue,
 Shtatë kunata dal e shkue
 Kur jan' hullun afër shpisë
 A po shko , motër në shpi?
 Kur ka vot motra në shpi
 Ka gjet nanën tue na qa
 Ç'ke moj nanë, që po na qa
 Me ke erdhe ti, moj bij?!...
 Me Halilin, tem vëlla.
 Kur u hullën, nana e bija
 Sy për sy, kanë plas të dyja...

Ia mora këngëtarit të shquar Mark Çuni nga fshati Bardhaj i Selitës, më 1986, kur punonim bashkë, në minierën e Kurbneshit. Kjo baladë, siç dihet, ka shumë motërzime jo vetëm në Shqipëri, por edhe në Ballkan e më tej.

KANGA E ALI KURT KOLECIT

Nji t' xhuma tue dalë drita
Kan' rrethue katër komita
Kan' rrethue, rrethue sak
Ali Kurti del n' dollap
Rreshter Sala i ka vikat:
- A t' vij mrena a t' rri jasht' ?
- Mren ke hy e bukë ke ngranë
Besn' e Zotit t' a kam dhanë.

Kur ka thirr' toger Alia
Ka ra barkas krejt ushtria
Kur vikati Sul Koleci
Rrethkomandës ju drith leci
Ju drith leci për nan kamë
- Jam Koleci si m' kan' thane!
E Kolec dot' jem apet
Me pre miqt' se kam adet
N' shpinë time, jam vetë mret!

Or, Kolec, Koleci i zi
 T'ka shkue nami n'shtat' krajli
 N'shtat krajli, n'shtatë Evropa
 Sul Kolec nuk ka ma toka
 Ali Kurti, ylli i dritës
 Ja ka zbardhë faqen Selitës.

Ia mora z. Lek Beci nga fshati Zajs, i cili tregonte me krenari qëndresën e Ali Kurt Kolecit, bashkë me Sul Kolecin, në atë moment, kur forcat e Mbretërisë kërkuan të zotit të shtëpisë të dorëzonte miqtë që kishte në katin e dytë të kullës. Ali Kurt Koleci nga Lami i Madh i Selitës nuk pranoi t'i dorëzonte miqtë xhandarëve. Këta të fundit, me dhunë i morën të kërkuarit prej shtetit. Por, vetëm për pak kohë, se Sul Koleci qëllloi mbi forcat e Mbretit, vrau rreshterin dhe liroi nga prangat miqtë e tij (të Kolecit), ndër kohë kur Aliu ishte toger i Zogut. Ja dogjën kullat, i internuan, por çka bani Koleci për nder, besë e burrëri e përjetësoi muza popullore, por dhe shkrimtari i shquar i atyre viteve Sterjo Spasse në tregimin „Miku”

KËNDON GJELI N'SKAJ T'ZABELIT

Këndon gjeli n'skaj t'zabelit
Kërkon nusja qemer telit
Qemer telit s' gjindet kund
Po thot' dhandrri: -e gjej unë,
Veç mos qoftë në këtë katund!

Kurbnesh

NUSJA E DJALIT LULE PJESHKE

Nusja e djalit lule pjeshke
E kunata kurriz breshke‘

Nusja e djalit lis me borë
Vjehrra e nuses bash si sorrë‘

Nusja e djalit lule ari
Vjehri i nuses si hu qarri...

*E këndoi këngëtarja e njohur Gjyste Ceka me grupin e grave,
në FF Kombëtar të Beratit, më 1995.*

NUSJA E MIRË, E MIRË PO TË THONË

-kangë e humorit familjar-

Deshti Zoti e u martova
Ofshe! Nuse të bukur mora
E kam zgjedh nusen puntore,
Me e vu n'gjumë e marr për dore

Nusja e mirë, e mirë po i thonë
Po bjen vrik e çohet vonë
Kur shkojnë shoqet, n'arë me korrë,
Ndali shoqe e prisni pak,
Kam harru, njanin çorap.

Kërkon burri, uji me pi
Ja çon nusja, me tepsi
Kërkon burri bukë me ngranë,
Ja çon nusja me legjan

Del në krue e qet pasqirën
Vjen në shpi, harron bolirën
Nëpër shpi sillet tue luj
Ven kusinë, në zjarm, pa ujë...
Shkon në magje me gatue
Duert pa la, mrapa tu' krue..

As të falme, as të bleme
Kush mos marrtë si nusen teme!

Në mesin e viteve ,60 të shekullit XX-të, e këndonte edhe nëpër skena këngëtar i shquar Dod Beci, i cili e aktronte me gjeste plot lezet, duke shpalosur një humor të shëndetshëm e korrur duartrokitje pa fund. Kjo këngë është kënduar në FFK, Berat 1995 nga këngëtari e humoristi i shquar mirditas, Ndue Nikoll Gega. Gjendet në fondin e RTSH,1995

FUNDI I ARËS-O, QENKA VESH JESHIL

Fundi i arës-o qenka vesh jeshil
Ti more djali i dadës-o qenke ba teftil
Teftil e havale, sot je ba me gale
Gajlet i marova,
Shyqyr që t' martova!

E këndonte Dodë Zogu (Lleshaj) nga fshati Kurbnesh, i cili njihej edhe si hokatar. Fjalët e turqishtes në leksikun e saj të bëjnë me menduar se kënga është burimore dibrane, në mos prej Lure a Mati. Hulumtimet e mija nuk vërtetojnë se kjo këngë këndohet në Dibër e Lurë. Përderisa e kam dëgjuar disa herë të kënduar në dasmat në Selitë, e vura në një radhë me të tjerat

N' ATO KODRAT E JESHILIT

N' ato kodrat e jeshilit
Nji bilbil këndon,
Ai s' këndon, por ven shaminë
Veten e vajton...

Or bilbil, or shpinë jeshil
Përse rrin n' maraz?...
Më kan' thanë se fllanzën teme
Ma kan mbyll n' kafaz!...

*Këndohet më tepër si këngë solistike, por edhe dy e nga dy gra,
hidh e prit Në FFKombëtar, Gjirokastër 2004, u këndua nga
Prena Beleshi, shoqëroi me fyell Mark Gjoni*

MERRE NUSEN KE ZENGJINI

Mos merr nusen ke fukaraja
Se e ka menden ke haja
Merre nusen ke zengjini
Se e ka menden ke punimi...

Ma tregoi Nana e Ndreut, (Gjela Kol Gjokolës) krejt rastësisht si shumë vargje e hoka të tjera, që më kanë frymëzuar për krijimin e disa prej lirikave të mia.

PI RAKI, OR DJALË, O ME SHISHE TË GJATA!

O pi raki, o djalë o me shishe të rana
O baj merak, or djalë se idhnohet nana
O pi raki, o djal o me shishe të gjata
O baj merak, or djalë se idhnohet baba

Shishja plot e zemra plot
U bekoftë i madhi Zot!
Sofra plot e dasma plot
Dasma paçim, mot per mot!

Kurbnesh.

ME SHTAT DRYNA ASHT MBYLL LIRIA

Krah si t' fluturës nuk i ke
Me thanë shpend, ti shpend nuk je
Po, eja o mizë, pashë sytë e ballit
E m'shiko në kët' grykë varrit
Dy minuta me ndejt bashkë
Mandej e lirë, të dalësh jashtë...
E kallxoju, shoqeve të tjera
Ça t' panë sytë, moj mizë- mjera
Një djalë t' ri, lidhun me pranga
Shtatin mbushun, plot me danga...
Bjeri vendit rreth e rrotull
Thuj se ç' bahet, në kët' burg t' vogël
N' burg të madh asht krejt Shqipnia
Me shtatë dryna, asht mbyll liria.

Bardhaj Selitë

VAJTOJNE TE SHOQIN DITEN E MORTESGruja e pare:

Kur e vejshe vargjun e sahatit,

Or. tremthi em

E ja vejshe shalën kalit,

Or. tremthi em

Shtangshin krenët e bajrakut,

Or. tremthi em

T'rrishin pushket ne frëngji,

Or. tremthi em

Gjulshojshin qetë ne hulli,

Or. tremthi em!

Gruja e dyte:

E tij s'ke qënë asoj burri,
 Or, tremthi em
 Veç ke pasë një vargj unuri,
 Or, tremthi em
 S'ke pas kulla e saraja,
 Or ,tremthi em
 Po ke pas një ksollë me kashtë,
 Or, tremthi em
 Pula mrena e bishti jashtë,
 Or, tremthi em!

Me 1983 ma tregoi si rrëfenjë një bijë e fshatit Bardhaj (Bozhiq) e datëlindjes 1922. Këtë vaji e kishte ndigjue, kur ishte e vogël, në një mort, ku i ndjeri kishte pasur dy gra, gjë që ndodhte tepër rrallë dhe kisha bënte shkishërimin, pasi feja katolike nuk lejon në mënyrë të prerë një burrë me dy gra. Në viset e Veriut të Shqipërisë, gruja ka tagër me e qa me fjalë burrin e saj, por vetëm e pa ia prit askush, duke ju drejtuar me togfjalëshin: Or, tremthi em !

*Epilog***AMANET**

T'qofsha falë, moj kangë shqiptare
Se me zjarm zemrat na i kalle
Nëpër dasma e festivale
Malet vetë, i fut në valle

Amanet kam prej poetit
Amanet Gjoke Beci, m'la
Një zambak shkule prej shkrepit
Falja qiellit mbi kala!

Një tufë tingujsh mbi ujvara,
Merr një grusht me yje t'artë,
Falmeshnet prej bjeshkve t'bardha
Gjinokastër- mal me kangë!

Merr një shkulum n' gurrat e thella
Me legjenda e kangë motmoti,
I ka ruejt Lokja nër breza,
Si kristal pikun prej loti

Nëpër dasma e festivale
Malet vetë, me i fut në valle...
Amanet !

PËRMBAJTJA

Në vend të hyrjes	4
-------------------------	---

TEKSTE KËNGËSH

<i>Prolog</i>	7
Festë letrare	7
Shtegut të bjeshkës	8
Në këtë jetë s'ka moshë merakut	9
Brigjeve të Urakës	10
Falmi Zot, edhe dy sy	11
Në një mal, dy kedhe vetëm	12
Fry moj erë e Europës	13
Nga Stambolli vjen një letër	15
Asht im bir	16
Qesin pushkë djemt e Selitës	18
Për kombin nana-për lirinë burra	20
Me shtatë plagë në krahanor	22
Udha jonë, asht' udha e Zotit	23
Tokën tonë e bekoi Zoti	24
Shpia e zotit dhe e mikut	25
Qielli i Arbnit, plot me yje	26
Kurrë nuk mbete vetëm	28
Mineral nxorët, një jetë, por florni, ishit vetë	30

Tringëllojnë e tringëllojnë	32
Qaj, moj zemër	34
Gjurmëve të pranverës	35
Gurrullon gurra malsore	36
S'e harron Mirdita kurrë	37
S'të kish fal Zoti besnike	39
Lindim për lirinë	40
Në qiell t' lirisë, shkëlqen ndër yje	47
Shqiptar asht, e ka me mbet	49
Sa t' ketë jetë Bregu i Matës do t' rrojë emni i Llesh Nik Dakës.....	51
Martirëve të Selitës	54
Gjoke Dod Lleshi, si rrem drite	57
Plaku i Lezhës, ra n' dashni	60
Kanga e pijetarit	61
Amaneti i bariut	63
Ti s'e di, sa fort të due	65
Dasma e shqiptarit	67
Një tufë lule të bardha	69
Moj gjitone, meskëputur	71
Mirdita ime	72
Kulla e dinjitetit	74
M'ka marr malli për atdhe	76
Sa herë vjen një ditë e re	78
E ruajmë gjakun për Shqipninë	80
Pa ushtarë, s' të lajmë atdhe	81
Ra një mort e bamë një dasëm	83

KANGË QË KNOHEN EDHE NË SELITË

Ba me di, sa fort të due	85
Mori nuse, paç nusni	86
Ç' ke Hasime që po qanë?	87

Të nant vllaznit që kanë qanë	89
Kanga e Ali Kurt Kolecit	91
Këndon gjeli n'skaj t'zabelit	93
Nusja e djalit lule pjeshke	94
Nusja e mirë, e mirë po të thonë	95
Fundi i arës-o, qenka vesh jeshil	97
N'ato kodrat e jeshilit	98
Merre nusen ke zengjini	99
Pi raki, or djal o me shishe të gjata!	100
Me shtatë dryna, asht mbyll liria	101
Vajtojnë të shoqin ditë e mortes	102
<i>Epilog</i> Amanet	104

CIP Katalogimi në botim BK Tiranë

Gjokolaj, Viktor

Amanet! / Viktor Gjokolaj ; red. Sadik Bejko, etj. –

Tiranë : Mirgeeralb, 2017

107 f. ; 14.0 x 20.5cm.

ISBN 978-9928-07-495-9

1.Letërsia shqipe 2.Poezia

821.18 -1